

den 12 September.

ETITE
GEWOC
TE
ZEGEL

BERENDMAKING.
BURGEMEESTER EN WETHOUDEREN der Stad *Groningen* maken bekend, dat het, bij besluit van den Heer Gouverneur der Provincie *Groningen*, van den 28 Augustus 1834, no. 25, gearresteerd en executoir verklaard primitief kohier voor de Belasting op het Personeel voor het dienstjaar 1834, aan den Ontvanger der Directe Belastingen in deze Gemeente ter invordering is overgegeven, alsmede dat de reclames wegens den aanslag in voorgemeld kohier vóór of op den laatsten dag der drie maanden, volgende op den dag dezer aankondiging, zullen moeten worden ingediend aan Heeren Gedeputeerde Staten dezer Provincie, des verkiezende door tusschenkomst van den Heer Controleur van de divisie van controle. Voorts dat, binnen dien zelfden termijn van 3 maanden, moeten worden ingediend de zoodanige reclamatiën, welke ten onderwerp hebben het herstel van begane abuizen of misstellingen in de schattingen of tellingen, op hunne aanvraag gedaan, of ook het herstel van fouten in hunne eigene aangifte plaats hebbende; hoedanige reclamatiën eveneens door tusschenkomst van den Heer Controleur kunnen worden ingediend, doch, naar het voorschrift van art. 34, §. 3 der wet op het personeel, behooren te zijn gerigt aan Zijne Excellentie den Minister van Financiën, en niet aan Heeren Gedeputeerde Staten, hetgene bij deze aan de belastingschuldigen wordt herinnerd met aanbeveling, om zich daaraan, ter bevordering hunner eigene belangen, stiptelijk te houden.

Gedaan in het Raadhuis te *Groningen*, den 4 September 1834.

Burgemeester en Welhouderen: J. F. VAN IDDEKINGE.
De Secretaris bij het Bestuur der Stad Groningen: R. LOHMAN.

BURGEMEESTER EN WETHOUDEREN der Stad *Groningen* gedenken bij inschrijving te doen aanbesteden de Leverantie van :

- 1) 800 Tonnen BAGGERTURF;
- 2) 350 Tonnen SPONTURF, en
- 3) 600 Tonnen LANGE ZWARTE GESTOKEN TURF.

Zullende hiervan de Conditien van heden af in het Raadhuis ter Stads Secretarij ter lezing liggen; terwijl de Biljetten van Inschrijving, benevens de Monsters voor den Turf vóór of op den 25 September 1834 moeten worden ingezonden.

GRONINGEN den 28 Augustus 1834.

Burgemeester en Wethouders: J. F. VAN IDEKINGE.

De Secretaris bij het Bestuur der Stad Groningen: R. LOHMAN.

BURGEMEESTER en **WETHOUDEREN** der Stad *Groningen* verwilligen den belanghebbenden, welke met of zonder *Kraam tot negotie* op de aanstaande *Herfst-Kermis* begeren voor te staan, dat zij zich hebben te vervoegen ter Stads Secretarij op het Raadhuis, ter Registratie, op Maandag, den 15 September 1834, des voormiddags van 9 tot 12 en des namiddags van 2 tot 4 uren; terwijl bij de Registratie het verschuldigde Stede- en Waakge'd terstond moet worden betaald.

De KOMMISSIE van ONDERWIJS voor de Provincie Groningen vergaert op Woensdag, den 15 October aanstaande, des morgens te 8 uren, in het Provinciehuis, te Groningen. Die zich dan willen laten examineren, moeten hunne Getuigschriften van goed gedrag en een autentiek Afschrift van hunne Gehoorte-akte, veertien dagen vóór den dag van het Examen, franko inzendende bij den Schoolopziener van hun Distrikt, met opgave van den Rang, voor welken zij verlangen onderzocht te worden.

TH. VAN SWINDEREN,
Secretaris.

FRANKFURT den 5 September.

Men schrijft uit Konstantinopel, dat de aangevangene proviandering der Turksche vloot geschorst was, waardoor men in de evertuiging bevestigd werd, dat de Porte haar plan heeft opgegeven, om in de zaken van Syrië tusschen heide te komen; welk besluit niet slechts aan den raad der vreemde kabinetten, maar inzonderheid aan de laatste tijdingen uit dat gewest wordt toegeschreven. Die tijdingen bevelen, dat *Mehemed-Ali* den 2 Julij met de Egyptische vloot te Jaffa is aangekomen en dadelijk na zijne aankomst een mondsprek met de zoon van het opperhoofd der Drusen, emir *Besbir*, gehouden had, dat van de beste uitwerking geweest was, daar hij deze dappere bergbewoners van de insurgenten in Samaria heeft weten af te scheiden. *Ibrahim* had zich ingelijks naar Jaffa begeven en was met zijnen vader naar Naplus, de hoofdzetel van den opstand, vertrokken, waarop van alle zijden verklaringen van onderwerping waren ingekomen. Zelfs de inwoners van Naplus zouden zich onderworpen, maar hunne wapenen nog niet overgeleverd hebben.

De Grieksche gezant *Zographos* heeft eindelijk zijne geloofsbrieven aan den grootvizier overgereikt. De Porte heeft niet zonder vreemde bemiddeling hare toestemming hiertoe gegeven.

De opstand van Samos was geheel gedempt, en de hoofdaanvoerder *Logethetos*, *Lukurgus* had met zijne aanhangers het eiland verlaten.

Volgens brieven uit Napels, van den 21. Augustus, sprak men aklaar veel van eene nota eener Noordsche Mogendheid, waarin geprotesteerd werd tegen het oprigten eener nationale garde in het koninkrijk Napels, als strijdig met de traktaat en Verona. Men verzekerde, dat de aangevoerde bedenkingen in den staatsraad bijval hadden gevonden, en dat aldaar in het midden was gebracht, dat het niet raadzaam was, bij de tegenwoordige gisting in Spanje, welk land de Napelsche revolutionairen reeds meermalen tot voorbeeld genomen hadden; ook in Napels nieuwlieden in te voeren, die misschien onberekenbare gevolgen konden hebben, niet zoo zeer uit hoofde van de stemming der bevolking, welker liefde en gehechtheid jegens haren Vorst bij elke gelegenheid bleek, maar uit aanmerking van de woelingen der propaganda en van de stoutte ontwerpen van het ouder den naam van *het jeugdig Italië* bekende genootschap, hetwelk, na te vergeefs getracht te hebben, om het Napelsche leger voor zich te winnen, bij het oprigten eener geregeld gewapende burgermagt gewis alles zou aanwenden, om jonge onervarene lieden weg te slepen. Het scheen, dat de Koning deze bedenkingen ter harte had genomen; althans de gevevene bevelen tot het oprigten der nationale garde te voet waren ingetrokken, en de zogenoemde eerewacht te paard, welke insgelijks zou veranderd worden in een rijdende burgerwacht, zou op den vorigen voet blijven. — De gezamenlijke vastkracht in Napels en Sicilië telt thans, bij eene bevolking van omstreeks 8 miljoen inwoners, slechts 50,000 man, waaronder ook de Zwitsersche troepen, die in Napelsche dienst staan, begrepen zijn. — Voorts meldt men, dat de Koning van Napels aan den generaal Toledo, die door Don Carlos tot zijn diplomatieken gezant benoemd was, in deze hoedanigheid een gehoor heeft geweigerd; men wilde zulks beschouwen als het teeken eener verandering van staatkunde jegens Spanje.

In de laatste dagen der vorige maand heeft het voorzittend kanton ter kennis van de leden van het Zwitsersche Bondgenootschap gebragt twee nota's van den Britschen, en eene van den Franschen gezant, dienende tot antwoord op de door den voorzitter des Landdags aan beide gezanten gedane mededeeling van het bekende antwoord des Bondgenootschaps op de nota's der naburige Moedigheden, betrekkelijk de vreemde uitgeweken. De twee genoemde gezanten gaven daarin, nit naam hunner Regering, het genoegen te kennen, dat de moeyelijkheden, over die aangelegenheid ontstaan, door dat antwoord uit der weg geruimd zijn, behoudens de eer en onafhankelijkheid van het gemeenebest. Opmerkelijk is het intusschen, dat de nota van den Franschen gezant zeer verschillend is van die van den Britschen, en dat in de eerste eene stijfheid en ingetrokkenheid heerschen, welke in de tweede niet aanwezig zijn.

GROOT-BRITTANJE.
LONDEN den 5 September.
Zondag laatsleden heeft zich Z. Exc. de heer *Dedel*, de Nederlandsche bijzon-
dere gezant, met de stoomboot *de Batavier*, uit deze hoofdstad naar Rotterdam
gegeven, ten einde naar 's Gravenhage terug te keeren.

Van den Gden. Te Newton, in het graafschap Lancaster, is 1.1. Donderdag een groote en prachtige maaltijd van voorstanders der conservative partij gehouden, waaraan meer dan 700 personen, meestal lieden van rang, deel namen. De vrees, die men voor deze samenkomst voedde, is niet verwezenlijkt; daar zij in de beste orde afliep. De voorzitter, graaf Wilton, deed den door hem ingestelden toast, op den goeden uitslag der conservative associatie van Lancashire, van eene aanspraak vergezeid gaan, in welke hij betoogde, dat het volk bedreogen werd door hen de conservativen als brooddronkene onderdrukkers voor te stellen, daar juist zij de echte voorstanders waren van redelijk genot en ware vrijheid, die eerder alles zouden opofferen, dan in maatregelen toe te stemmen, die met de constitutie strijdig en voor het land verderfelijk waren. Ook bragt hij den lord-luitenant van het graafschap, lord Derby, hoogen lof toe, wegens zijnen veeljarigen ijver ter bevordering der volkshelangen.

— In particuliere brieven uit Bayonne wordt de krijgsmagt van *Rodil* als te zwak beschouwd, om den opstand met kracht te dempen, naardien van zijne 40,000 man nauwelijks 25,600 in het veld gebracht kunnen worden, daar de overigen garnizoensdiensten verrigten moeten, terwijl ook de mobiele troepen, om plaatselijke oorzaken, moeilijk op één punt te vereenigen zijn. Hij zoude, om zijn doel te bereiken, eene versterking van ruim 30,000 man behoeven, die hem, onder de bestaande omstandigheden, moeilijk te bezorgen zijn. De briefschrijvers houden hem echter voor sterk genoeg, om den voortgang van den opstand te stuiten en de insurgenten in toom te houden.

Nog schrijft men uit Bayonne, dat de kolonel *Caradoc* aldaar den laatsten Augustus was aangekomen, om zich over Parijs naar Londen te begeven. Hij had *Rodil* zeer dicht aan de grenzen verlaten en prees zijnen ijver en militaire bekwaamheden ten hoogste, maar erkende tevens die van *Zumala-Carreguy*, die zijnen vijand door allerlei middelen in het onzekere wist te houden en daarin door het landvolk ondersteund werd. Genoemde kolonel had treurige bijzonderheden medegedeeld omtrent het gevecht van den 19 laatstleden, toen eene hende ruiters en tusschen zes- en zevenhonderd man voetvolk door de Carlisten ver-
rast en nagenoeg voor de helft vermoord was. Hun generaal had den jongen graaf *de Villa Manuel*, een der grandes van Spanje, die zich onder de gevangenen bevond; bij zich aan het ontbijt genoodigd, maar hem toen op een ezel doen binden en doodschieten.

Don *Carlos* moet, ten gevolge der vermoeeuissen, veel geleden hebben, zoodanig, dat hij op zijne laatste vlugt door twee mannen ter wederzijden van zijn paard moest ondersteund worden, en zijn ligchaam met wonden en zweren als bedekt was. Volgens *Caradoc*, was hij den 28sten en *Rodil* den 29sten te Roncevaux geweest.

Te Murcia, Salamanca en in andere steden zijn pogingen ontdekt en verijdeld, om de inwoners voor de zaak van Don Carlos te winnen.

— Uit Portsmouth wordt gemeld, dat op den 4 dezer, op het landgoed Alverstokq-Rectory, nabij Portsmouth, overleden is de gemalin van Don Carlos, Donna Maria Francisca d'Assis, dochter van wijlen Don Joao VI, Koning van Portugal, en derhalve zuster van Don Pedro en van Don Miguel. In den jare 1800 geboren, is zij alzoo in den bloei hares levens bezweken, zoo sommigen zeggen, aan typhus-koortsen; volgens anderen, aan de gevolgen van het aan het hoofd leggen van bloedzuigers tegen zware hoofdpijnen; volgens anderen eindelijk, zon ongerustheid over het lot hars gemaals haar ten grave hebben gesleent. Het lijk zal gebalsemd naar Spanje worden overgezonden.

Van den 7den. In de nieuwsbladen van New-York, tot den 15 Augustus, vindt men een verhaal van een oproer te Charlestown, bij Boston, waar het volk, opgeruid door het lasterlijk gerucht, dat een jong meisje, hetwelk geweigerd zou hebben den sluier aan te nemen in het Ursulinenklooster, aldaar opgesloten of vermoord was, gemeld klooster heeft aangevallen en moedwillig in den brand gestoken. Twaalf geestelijke dames bevonden zich in het convent met zevenenvijftig juffers, die er onderwys genoten, waaronder zeer jonge kinderen waren. Allen zijn niet dan met moeite gered en hebben niets van hunne kleederen kunnen bergen. De nonnen en die der kostgangsters, wier nabestaanden ver af woonden, hebben haren intrek in het klooster van de Zusters der Barmhartigheid genomen. Den volgenden dag heeft de maire eene publieke vergadering belegd, die door eene buitengewoon groote menigte volks bijgewoond is; waarop besloten is geworden, dat de aanval op het klooster der Ursulinen, alleen door weerlooze vrouwen bewoond, eene laaghartige daad is, die aller verachting verdient en die de goede burgers zich moeten haasten openlijk af te keuren; dat de Protestanten van Boston zich verbinden, om zich niet hunne R.-Katholieke broederen te vereenigen tot bescherming van hunne personen, eigendommen en burgerlijke en godsdienstige regten, en dat de maire eene commissie benoemen zal, om onderzoek naar het gebeurde te doen en te zorgen, dat de moedwilligen hunne geregte straf niet ontgaan. De hoogste lof wordt toegezwadid aan het gedrag van den bisschop Fenwick, aan wiens pogingen men het te danken heeft, dat de R.-Katholieke ingezetenen geene daden van weerwraak pleegde, maar zich ordelijk gehouden hebben.

Gisteren heeft men hier over Liverpool tijding van Jamaica ontvangen, van den 1^{en} Augustus, zijnde juist de dag, waarop de slavenstand afgeschaft is. De dag was ordelijk in vreugde doorgebracht; doch men had vrees, dat des avonds de rust gestoord zou worden door de misnoegde slaven, die teekenen van ongehoorzaamheid gaven; en door het volk van drie groote plantaadjen, dat verklaard had zich niet aan de bepaling, om als leerlingen dienst te doen, te zullen onderwerpen.

— Men heeft berigten uit de overige Westindische eilanden tot den 8 Augustus, waaruit blijkt, dat ten gevolge der invoering, met den 1^{en} dier maand, van de bekende nieuwe verordeningen tot trapswijze afschaffing der slavernij, op sommige dier eilanden vrij wat gisting heerschte. De negerslaven, den aard en het doel dier verordeningen niet goed begrijpende, en waarschijnlijk vreezende, dat alles slechts op eene vermeerdering van arbeid voor hen zou uitloopen, hadden op sommige dier eilanden niet meer willen werken en de plantaadjen hunner meesters verlaten. Inzonderheid was dit op St. Christoffel (St. Kitts) het geval, zoodat de bevelhebber van dat eiland den 6den aldaar de krijgswet had moeten doen afkondigen. Ook op Grenada waren de negers onrustig geweest, en had men eenige der belhamels moeten doen vatten. Nergens hadden zij zich echter aan daden van geweld schuldig gemaakt, en men vleide zich, dat, zoodra de eerste schok der invoering dezer groote verandering voorbij was, de negerslaven tot orde en rust terug zouden keeren, en de nieuwe verordeningen als eene weldaad zouden ontvangen.

— O'Connell heeft weder een" openbaren brief, betreffende de aangelegenheden van Ierland, in het licht gegeven. Dezelve is gerigt aan lord *Duncannon*, minister van binnenlandsche zaken, en strekt, om dien staatsman, die, gelijk men weet, een Ier is, te bewegen, om Ierland te doen regeren door lieden, welke (zoo als de schrijver zich uitdrukt) als ware vrienden van hervorming en van het Iersche volk bekend staan. Hij weidt hij deze gelegenheid weder uit over de verdrukking zijner landgenooten, ten gevolge van het tot dus verre in acht genomen stelsel, om Ierland in den zoogenamden Oranje- of Protestantischen geest te doen besturen, en hangt daarbij eene lange lijst op van de scillem en misdrijven, die ook de Whigs in de laatste jaren, naar zijne meening, ten aanzien van dat gewest begaan hebben. Voorts verklaart hij bij deze gelegenheid op nieuw, dat hij het ministerie zal ondersteunen, indien het in den Ierschen zin te werk gaat.

Onlangs is in de Engelsche dagbladen reeds gesproken van de waarschijnlijkheid, dat O'Connell minister zou worden, althans eene hooge staatsbetrekking zou erlangen. In hoe verre wezenlijk aan dergelijken stap, die hier te lande een' zeer diepen indruk zou maken, gedacht wordt; blijkt niet, maar de toegeweene en vleijende toon, welke de ministeriële bladen jegens dien volksmanier bij voortdurend aannemen, is opmerkelijk; een dezer bladen gaat thans zo verre van in goeden ernst te beweren, dat het voordeelig, ja zelfs raadzaam en betamelijk is, den man, die te voren in 's Konings aanspraken aan het Parlement als een snoode woelgeest gebrandmerkt is, tot lid van het Hooge Bestuur te verheffen.

te beoefenen. Bij deze en dergelijke redeneringen der ministeriële bladen wordt natuurlijk de door O'Connell gepredikte afscheiding der wetgeving van Ierland van die van Groot-Brittanje op den achtergrond geplaatst.

Van den 7den. Te Fullamore, in Ierland, is een oude gediende woonachtig, die reeds 109 jaren bereikt heeft, en niettemin nog in het volle bezit van zijne denkvermogens is. Uit den veldslag van Fontenoy, welken hij in den jare 1745, onder het bevel van den hertog van Cumberland, heeft bijgewoond, weet die veteraan, met name *Motly*, zich nog alle bijzonderheden te herinneren, en dezelve met vuur te verhalen.

FRANKRIJK.

PARIJS den 5 September.

De zaken zijn in het noorden van Spanje nog genoegzaam in den vorigen staat. De ministeriële berigten van gisteren avond luiden als volgt: »*Rodil* heeft den 30sten en 31sten de valleijen van Erro, Enguy en Roncevaux doen doorzoeken, in de meening van Don *Carlos* in eene derzelve te vinden, welke Soranen en Aracot was doorgetrokken, en zich den eersten te Essarra bevond. *Rodil* heeft de monniken van Roncevaux gelast, om hun klooster binnen vier dagen te ont-ruimen. [Dit klooster is een zeer uitgestrekt gebouw, hetwelk een groot gedeelte van het vlak beslaat.] — Eene tweede dépêche verkondigt, dat *Rodil* zich den 2den in Lanz heeft bevonden, en den 3den op nieuw in de vallei van Bastan is getrokken, alwaar andermaal een algemeene schrik is verspreid, dermate, dat het grootste gedeelte der bewoners de vlugt naar de Fransche grenzen had genomen. De junta was te Etchalar; Don *Carlos* te Saldiz.»

Het ministeriële ochtendblad behelst thans een uitgebreid bericht, nopens de jongste krijgsvieringen in Navarre, waarin eene beschrijving voorkomt van de gesteldheid van den grond, ter aanwijzing van de bezwaren, welke de troepen der Koningin bij dien moeilijken strijd steeds te verwinnen hebben, en waarin dan ook volmondig wordt erkend, gelijk reeds te voren door de monarchalen is verkondigd, dat de Carlisten steeds de troepen van *Rodil* vooruit zijn, — de-zelve naar welgevallen ontsnappen, en daarbij door de bevolking met de meeste trouw worden ondersteund. In dit bericht wordt ook het gevecht van den 19den in de vlakke van Larrion niet geloochend, maar wordt in tegendeel verzekerd, dat *Zumala Carreguy* als toen van een oogenblik, op hetwelk zijn vijand niet op deszelfs hoede was, gebruik heeft gemaakt, om een transport rekruten, hetwelk uit het zuiden in aantogt was, te overvallen en te verslaan. De Christinos hebben daarbij veel volk verloren, en de Carlisten vrij wat buit gemaakt, waarmede zij, op de annadering van eene kolom van *Rodil*, haastig naar het gebergte zijn terug getrokken. De Carlisten hebben reeds sedert twee dagen melding gemaakt van een tweede gevecht, hetwelk den 27sten te Alegria zoude zijn geleverd, waarbij de Christinos niet alleen zouden zijn geslagen, maar zelfs hun opperhoofd *Lorenzo* zouden hebben verloren, en ook in de genoemde ministeriële berigten wordt van een hardnekkig gevecht gewaagd, hetwelk dien dag ter genoemde plaats zoude zijn geleverd, ten gevolge van eenen ongewoon geforceerden marsch van *Zumala Carreguy*, tusschen de kolommen van *Rodil* door, naar de zijde van Tolosa; — en waarbij aan weerskanten veel volks zoude zijn gesneuveld.

Van den 6den. In de verschillende gevechten, die er hebben plaats gehad in de omstreken van St. Estevan, Araguil, Ugarte en Pampeluna, hebben de Christinos groote verliezen geleden. Den 27 Aug. hebben de Carlisten gezegevierd te Alegria, een uur afstands van Tolosa gelegen, waarbij de kolonel *Lorenzo*, van den kant der Christinos, gesneuveld is.

— Het is niet onwaarschijnlijk, dat de Christinos op de vlakke nu en dan voordeelen behalen, doch de Carlisten, die zich op het gebergte ophouden, en van daar de troepen van *Rodil* overvallen, afmatten en vernielen, behalen op hunne beurt de overwinning op de Christinos. Deze partijoorlog is afmattend en kan nog eenigen tijd aanhouden. De partijen wedijveren in moed en volharding, doch ook in wreedheid en partijhaat: zoo leest men, dat de Carlisten bij Lecumberri 2 kolonels en 23 soldaten hebben vermoord en de lijken op den weg hebben ten toon gelegd voor de Christinos, die er voorbij moesten komen. Den 19 Aug. waren omtrent 700 Christinos door de Carlisten overvallen, en nagenoeg voor de helft gevangen gemaakt en vermoord.

— Volgens berigten uit Milaan, had Don *Miguel*, na aldaar een paar dagen vertoefd te hebben, die stad verlaten, om zich naar Parma te begeven.

Uit Rheims schrijft men, van den laatsten der vorige maand, dat een groot gedeelte der werklieden, vooral in de katoenspinnerijen, ten gevolge eener vermindering van loon door de fabrikanten ingevoerd, reeds sinds acht dagen geweigerd had te arbeiden. Alle vertoogen van de stedelijke autoriteiten waren vruchteloos, daar de menigte van dag tot dag aangroeide, en, waarschijnlijk door woelgeesten opgestoot, onder het gezang der Parisienne en van andere toepasselijke liederen de straten doorkruiste. Voor het overige waren er nog geene dadelijke ongeregeldeheden voorgevallen, doch de nationale garde was een paar dagen onder de wapenen geweest, en had ook thans nog order, om zich elk oogenblik gereed te houden. Men had twee of drie der aanvoerders in hechtenis genomen, en zou dezen wegens verbodene vereeniging vervolgen.

Van den 6den. *Zumala Carreguy* kan naar goedvinden overal van kruin tot kruin geraken, zonder dat hij ooit genoodzaakt is, de bergen te verlaten. Hij daalt slechts dan in de vlakten af, wanneer hij niets te vreezen heeft, hetzij om een korps, dat op marsch of gekantonneerd is, te overrompelen, hetzij om requisities te doen, levensmiddelen, geld en rekruten te verzamelen. Zoodra hij zijn aanslag heeft uitgevoerd, haast hij zich, om met zijn volk en zijnen buit weder de hoogten te bereiken. Uit het Bastansche doet hij togten naar Ulzama, van Ulzama naar Borunda, van Borunda naar de Amescuas, en van daar zuidwaarts de stad Pampeluna omtrekkende, bereikt hij de valleijen van Erro en Roncevaux, om over Enguy of Ulzama in het Bastansche terug te keeren en vervolgens dezelfde snelle bewegingen weder op nieuw te beginnen, altijd vervolgd en nooit overmeesterd.

Hij heeft altijd kolommen op zijne hielen, en is altijd afgesneden. Maar wat scheelt het hem, of hij afgesneden is, daar hij noch linie, noch dépôts, noch magazijnen, noch artilleriepark te verdedigen heeft en niet genoodzaakt is, om meer gewigt aan het eene punt te hechten, dan aan het andere.

— In den *Temps* treft men het volgende artikel aan:

Terwijl de houders van Spaansche fondsen in de grootste verslagenheid op mid-delen bedacht zijn, om hun verderf te keer te gaan of te herstellen en de heer *Mauguin* zich voorbereidt, om hunne belangen te Madrid te gaan bepleiten, vergenoegt het Gouvernement zich met niets beduidende betuigingen van leedwezen. Het schijnt, dat geene officiële reclamatiën noodig zijn, om die van den welwil-lenden mandataris te onderschragen; tot dus verre, ten minste, heeft men zich, ondanks de menigvuldige beloften, nog slechts zeer oppervlakkig in de diploma-tieke nota's daarmede bezig gehouden, en zelfs is er den meesten tijd geene sprake van financiën in de briefwisseling van den heer *de Rayneral*, die uitsluitend handelt over den volksgeest te Madrid en de ontwikkeling van krijgsmagt, wel-ke door de daar ter stede heerschende gisting noodzakelijk is geworden. Intus-schen ontbreekt het in de ter Spaansche ambassade alhier ontvangen wordende dépêches geenszins aan bijzonderheden nopens de werkzaamheden der commissie van financiën, die ongelukkiglijk hoe langer zoo meer doen blijken, dat de taak van den heer *Mauguin* zeer moeilijk zal te vervullen zijn.

Van den 7den. Het *Journal de Paris* bevat de volgende telegrafische depêche van Bayonne, in dagteekening van heden, en berigt, dat *Rodil* op nieuw te Elisondo is binnengerukt, en dat hij die stad laat versterken, om dezelve definitief te bezetten.

»Hij heeft insgelijks Urdach en Verra doen bezetten.»

— In het *Journal des Débats* leest men:

Bij zijne terugkomst van Roncevaux en uit de valleijen in de nabijheid van Arragonië, marscheert de generaal *Rodil* door den Bastan, en schijnt thans eenige vaste punten met sterke detachementen te willen doen bezetten.

De plaatsen, in de heden ontvangene dépêche genoemd, zijn allen in de vallei van Bastan en aan de oevers van de Bidassoa gelegen. Urdach, boven Elisondo, is het laatste dorp van Spanje, op den weg van Barcelona naar Pampeluna; Verra, aan de Bidassoa, is eene kleine stad op een uur afstands van de grenzen en op drie uren afstands van Irun. Door het versterken dezer drie punten en door het bezetten derzelve met vaste garnizoenen, zal thans de generaal *Rodil* een uitmuntend middel gevonden hebben, om aan de Carlisten het vreedzame bezit van den Bastan te ontveiligen, en om zelf de voornaamste sleutels der grenzen in handen te houden. Zekerlijk zullen de Carlisten nog steeds uitvalen in de bergpassen en in de valleijen kunnen doen, maar het zal hun onmogelijk worden iets uit Frankrijk te trekken, terwijl *Rodil* voortaan al hetgene hij hier te lande voor zijn leger koopt veel gemakkelijker, dan alleen over Irun zal kunnen ontbieden.

— De *Constitutionnel* deelt den volgende brief mede uit Bayonne, dd. 2 September:

»Zoo even verspreidt zich het gerucht van de volkomene nederlaag van twee bataljons Navarrez, door *Segastibelza* aangevoerd. Indien die tijding waar is, zal zij des te meer waarde hebben, omdat men gisteren het verlies van een ba-taljon Christinos in het défilé van Bidhaviu, waarin het zich zonder gidsen had begeven, officieel vernomen heeft.

»Huiszoekingen waren gisteren door den heer procureur des Konings gedaan in het hotel *Saint-Etienne*, toebehoorende aan den heer *Detroyat*, in het huis van den heer *Irigoyen*, en thans weder bij den heer *Lalande*. Het is nutteloos te zeggen, dat men niets heeft gevonden; want niemand ter wereld is slechter onderrigt, dan de politie van het juiste-midden. Binnen eenige dagen zal men geene wandeling kunnen doen, zonder voorzien te zijn van een certificaat van *verdubbel Civismus*, hetgene natuurlijkerwijze den handel bijzonder aanmoedigt; het is belagchelijk!»

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE den 7 September.

Naar men verneemt, zijn de heeren bataljons- en divisiekommandanten, die op non-activiteit waren, en aan wie het kommandement van een bataljon schut-terij was toebetrouwd, thans voor hunne bewezene diensten bedankt, en wederom op non-activiteit gesteld.

Tegen aanstaanden Dingsdag, zijn de vrijwilligers, die zich hier ter stede in 1830 aan de schutterij tot handhaving der rust hebben aangesloten, te zamen ge-roepen, om bedankt en voorloopig van de dienst vrijgesteld te worden.

— Wij vernemen, dat de Oostenrijksche zaakgelastigde, graaf *Allegri*, aan den baron *Verstolk van Soelen*, minister van buitenlandsche zaken, heeft overhan-digd het grootkruis der St. Stephanus-orde van Hongarije, waarmede het Z. M. den Keizer van Oostenrijk behaagd heeft hem te begifigen.

— Z. M. de Koning heeft Zijne Exc. den luitenant-generaal, directeur-gene-raal van oorlog, de *Eerens*, tot luitenant-gouverneur-generaal van Nederlands Indië benoemd; zullende, naar men verneemt, de gouverneur-generaal *J. C. Baudt* nog eenigen tijd langer in Indië verblijven, dan oorspronkelijk bepaald was.

AMSTERDAM den 7 September.

De intogt der beide veldbataljons schutterij te Amsterdam, op den 5 dezer, is zeer luisterrijk geweest. Reeds vroeg in den morgen trok de dienstdoende schutterij, met heeren burgemeester en wethouders, den algemeenen staf en de staven der bataljons, de terug keerenden tot in den Diemermeer te gemoet, die aan de Duivendrechtschebrug verwelkomd en met ververschingen getoefd wer-den, waarna zij, met de regering aan het hoofd, door de met groen versierde Muiderpoort de stad binnentrokken en langs de met vlaggen getooide straten den Dam bereikten, waar voor het paleis eene trophée was opgericht, en waar de heer staatsraad burgemeester hen op eene treffende en hartelijke wijze toe-sprak; welke aanspraak door den heer luitenant-kolonel de *Leeuw*, met dank-betuiging voor de hartelijke ontvangst, beantwoord werd.

Na afdrop dezer plegtigheid, hield de staf eenen vriendenmaaltijd in het hotel *de Doelen*, terwijl de heer luit-kolonel later een 'souper bijwoonde, door de leden der mobiele sociëteit gegeven.

Des avonds was de illuminatie algemeen en hij uitstek fraai, terwijl de vrolijk-de deelneming der ingezetenen van de grootste geestdrift getuigde. — Den vol-genden dag is het kommando, in gevolge Koninklijk besluit, aan den heer kolo-nel kommandant der schutterij overgegeven.

Van den 8den. De ondergeteekenden, in de overtuiging, dat, bij de mede-dinging, die in den handel op Duitschland reeds bestaat en daarin verder te ver-wachten is, het aanleggen van eenen IJzeren Spoorweg tusschen Amsterdam en Keulen eene door de omstandigheden gebodene noodzakelijkheid is geworden, tot behoud niet alleen, maar ook tot uitbreiding onzer handelsbetrekkingen, badden zich, uit zucht tot bevordering der algemeene belangen, met den heer *W. A. Bake* in commissie vereenigd tot de voorbereidende werkzaamheden, ter oprigting eener Maatschappij, welke de bereiking van dat doel ten ontwerp had.

Daar echter het bedrag der inschrijvingen tot deelneming beneden de bepaalde som is verbleven, zoo vinden de ondergeteekenden zich genoopt, daarvan aan het belangstellend publiek kennis te geven; alsmede, dat de commissie, hoe zeer in haar gevoelen omtrent het wenschelijke, nuttige en uitvoerige der zaak volhardende, zich thans ontbonden heeft.

Amsterdam den 8 September 1834.

A. WILLINK, D. BORSKI, P. HARTSEN.

H. A. VAN KARNEBEEK, C. ALEWIJN, J. J. LUDEN, ROCHUSSEN, F. A. VAN HALL.

Zijnde de heer G. BUNGE afwezend.

Van den 9den. Gisteren middag is door het bestuur dezer stad, bij gelegen-heit van de terugkomst der beide mobiele bataljons schutterij, welke uit deze stad waren uitgetrokken geweest, in het logement van den heer *Brak* (de *Doelen* in de Doelenstraat) een maaltijd gegeven van 170 converts, tot welken al de heeren officieren, zoo wel der uitgetrokkene als der dienstdoende schutterij genoodigd zijn geweest. Behalve hunne edel achtbare heeren burgemeester en wethouders en vele leden van den achtbaren raad, als gastheeren gezeten, waren ook tegenwoordig de heer staatsraad, gouverneur van Noord-Holland, de heer luitenant-kolonel van *Windsheim*, kommanderende de garnizoens-troepen, en de heer luitenant-kolonel, eerste aanwezende ingenieur van der *Wijk*.

De zaal was smaakvol versierd: aan den wand prijken schilden, welke door de op dezelve geschilderde namen van Hasselt, Houthalen, Leuven, enz. aan de overwinningen herinnerden, aan welke onze schutterij een zoo luisterrijk deel had gehad.

Er werden hartelijke toosten gebragt aan den Koning, de Koningin, den Prins van Oranje, Prins *FREDERIK*, den gouverneur, de mobiele en dienst-doende schutterij; dezelve werden besloten met een toast ten beste van het VA-derland.

Voor den *Doelen* lag de barge, op welke de leden van het korps muziek en de hoornblazers vereenigd waren en van waar zij, bij afwisseling, fraaije muziek-stukken deden hooren.

BREDA den 7 September.

In het dagblad van Arlon, van den 3 dezer, leest men het volgende: »Zondag, den 1 dezer, was het kermis te Barnach, een dorp in onze omstreken. Een geringe twist in het huis, waar men danste, ontstaan zijnde, werd zulks weldra van een ernstig gevecht tusschen de burgers en de soldaten van het Arlonsche garnizoen gevolgd. De eerste waren met lange stokken, de laatsten met hunne sabels en bajonetten gewapend. Van het aantal gekwetsten en door welke partij de eerste aanval was geschied, en wie hij de woeste worsteling de overhand behielden heeft, weten wij weinig te zeggen, maar dit weten wij zeker, dat een geheel huis, om zoo te zeggen, verwoest en omvergehaald is.» Het was reeds de tweedemaal, dat een dergelijk voorval in die plaats was gebeurd.

ARNHEM den 8 September.

De heer *Dedel*, buitengewoon gezant der Nederlanden bij Z. M. den Koning van Groot-Brittanje en Ierland, is eergisteren hier aangekomen, heeft zijn intrek in het logement *de Arend* genomen en heden morgen zijne reis naar Deventer voortgezet. — Zoo als men verneemt, zoude hij eenigen tijd in het land blijven.

UTRECHT den 7 September.

Wij zijn thans in de gelegenheid gesteld, eene meer volledige opgave te kun-nen mededeelen van de door Z. M., bij gelegenheid van H. D. geboortedag, onlangs gedane benoemingen tot ridders van de orde van den Nederlandschen Leeuw. Als zoodanig zijn benoemd: de heeren *F. Bendt*, inspecteur-generaal der belastingen; *F. Beyerinck*, oud hoofd-inspecteur van den waterstaat; *S. Boas*, hoofdkommissie ter staats secretarij; *J. Boeije*, referendaris bij het de-partement van financiën; de baron van *Brakell tot den Brakell*, oud lid van de Tweede Kamer der Staten-Generaal; *L. Burer*, referendaris ter algemeene rekenmaker; *J. Clarisse*, hoogleeraar in de Godgeleerdheid te Leiden; *H. den Dubbelden*, administrateur apostoliek van het vicariaat-generaal van 's Bosch en Luikgestel; mr. *J. A. Dupuis*, secretaris der stad Leiden; *Everard*, med. doct. in dienst bij H. A. K. H. de Prinses van Oranje; jh. *L. R. Gevaert*, lid van de gedeputeerde staten van Zuid-Holland; jh. *D. T. Geners*, referen-daris bij den Raad van State, gedetacheerd bij het departement van binnenland-sche zaken; *O. P. baron Groenink van Zoelen van Ridderkerk*, oud lid van de Tweede Kamer der Staten-Generaal; *Th. Halswick*, referendaris bij het departement van financiën; mr. *A. H. Harterelt*, idem bij binnenlandsche sa-ken; mr. *C. J. Heusden*, president van de regthbank te Breda; mr. *J. G. Hin-lópen*, lid van de Tweede Kamer der Staten-Generaal; mr. *W. H. Hofstede*, raadshier in het hoog gerechtshof; jh. *J. C. R. van Hoorn van Burgh*, hoofd-inspecteur van het kadaster in Zuid-Holland; *C. Hoyne van Papendrecht*, adjudant der Koninklijke paleizen; mr. *W. J. Junius van Hemert*, advocaat-generaal bij het hoog gerechtshof en lid van de Tweede Kamer; mr. *J. van Leeuwen*, president van de regthbank te Arnhem; jonkh. *E. M. A. Martini*, zaakgelastigde bij de Vereenigde Staten van Noord-Amerika; *L. van Meert*, inspecteur bij het rijks-kassierschap; *P. de Muninck*, referendaris bij het de-partement van koloniën; baron van *Nagell van Ampten*, lid van de Tweede Kamer der Staten-Generaal; graaf *de Norman*, kamerheer van Z. M.; mr. *C. Oeragaauw Pennis*, burgemeester te Delft; mr. *W. J. Quintus*, lid van de Tweede Kamer der Staten-Generaal; jonkh. *W. A. Roell*, secretaris van legatie; *E. baron Sirzema van Groenestein*, zaakgelastigde te Madrid; mr. *J. van der Sleyden*, griffier der gedeputeerde staten van Zuid-Holland; *J. Troost*, referendaris bij het departement van financiën; *M. Festieu*, idem; mr. *D. Westenberg*, raad-heer in het hoog gerechtshof te 's Gravenhage; *M. H. Wijnbeek*, inspecteur

LEEUWARDEN den 8 September.

De kompagnie dienstdoende stedelijke schutterij hadden reeds vroeg in den morgen de stad verlaten, ten einde hunne wapenbroeders bij het dorp Wijngaard te verwelkomen, zijnde den vorigen avond voorafgegaan door het korps muzikanten der schutterij, welke met wagens naar het Heerenveen waren afgetrokken.

Ten einde dezen dag met allen luister te besluiten, werd 'des avonds te 10 uren op de Langepijp, namens de stedelijke regering, een prachtig en smaakvol vuurwerk afgestoken, hetwelk eindigde met een fraai verlicht wordend chasinet, prikkende met de woorden :

GRONINGEN den 10 September.

(*) Door den heer mr. T. P. Tressling zijn de volgende dichtregelen gereci-
teerd :

Ontvangt dan, onder 't zegeschallen
Van feestmuzijk en jubeltoon,
Den welkomgroet met welgevallen,
Door oorlogsmakkers u gebodn.
Reeds kroop een viertal lange jaren
Voorbij, sinds gij deez' vest verliet;
Uw moed en trouw bezweken niet:
Gij keert verwinnaars, heldenscharen! —
Wij reiken juichende u de hand;
Weest welkom in der oud'ren woning. —
Wij, broeders, zweren trouw den Koning!
En trouw aan 't dierbaar Vaderland.

Te Groningen, ter Boekdrukkerij van G. M. VAN BOLHUIS HOITSEMA, in de Oude Boteringestraat. (Met autorisatie.)